

[Ebba Strange]

Jeg vil starte med at takke VS for det kæmpearbejde, der ligger bag udarbejdelsen af alle disse forslag. Set i sammenhæng giver de vel en slags kriminalreform, og jeg tror, det er vigtigt, at vi fastholder og vedligeholder den kriminalpolitiske debat, som foregår i øjeblikket. Den er nødvendig, eftersom bevidstheden breder sig, ikke bare her i huset, men også ude i samfundet, om, hvor skadelig fængselsstraf er for de indsatte, og hvor vigtigt det er, når der skal straffes, at finde alternativer til frihedsstraffen.

Noget andet, som jeg også synes er glædeligt, er, at hele diskussionen om alternativer til frihedsstraf er blevet alvorlig og kvalificeret, ikke alene her i huset, men også ude omkring i befolkningen. Det synes jeg er vigtigt, og jeg er da også glad for, at VS nu bakker op bag samfundstjenesten. Det var jeg skuffet over at man ikke gjorde fra starten.

Jeg vil godt benytte lejligheden til at minde om den debat, vi havde i retsudvalget – og det er selvfølgelig især justitsministeren, jeg vil minde om den – dengang vi iværksatte forsøget med samfundstjeneste i Nordjylland og i København. Da blev der faktisk sat personale af fra kriminalforsorgen til at varetage funktionerne i forbindelse med samfundstjenesten, i det ene tilfælde ved at flytte personale og i det andet tilfælde ved at ansætte personale. Hvis vi ikke sørger for, at der er personale til at tage sig af det meget store arbejde, der ligger i at lave personundersøgelserne, finde anbringelsesstederne og følge, hvordan det går de mennesker; der er i samfundstjenesten, er jeg bange for, at vi ikke får de positive resultater ud af det, som vi alle sammen ønsker, og derfor er det beklageligt, hvis lige præcis det forsøg skal lide under, at et flertal af folketingets partier ikke mener, der er råd til at afsætte ressourcer. Det vil jeg gerne have sagt.

Vi er i SF enige med VS i beskrivelsen af kriminalitetsbilledet og i målsætningen for kriminalitetsbekæmpelsen. Efter vores opfattelse betyder det, at kriminalitetsbekæmpelsen i første række skal ligge helt andre steder end inden for justitsmyndighederne, nemlig hos de sociale, de kulturelle og de uddannelsesmæssige myndigheder, og at man ude omkring i kommunerne bør være meget mere åbne over for en nedbrydning af de ressortgrænser, der findes, og man kunne passende bruge ungdomsåret til at spørge: er det en

rimelig opdeling, vi har? Vi ved jo godt, hvem af vores unge der er særlig truede, som er i en særlig risikogruppe, og som derfor har større chancer end andre for at havne i en kriminel adfærd.

SSP-samarbejdet bliver ofte nævnt i denne forbindelse, og det er rimeligt nok, men jeg synes også, man ude omkring i kommunerne burde tænke mere konstruktivt på at nedbryde ressortgrænserne og måske lave nogle ungdomsafdelinger, som tog sig af de problemer, som er knyttet til ungdommens situation i dag, som bl.a. er forværret af den stadig store ungdomsarbejdsløshed.

Beskrivelsen, som VS lægger til grund, bygger også på den antagelse, at fængselsophold som regel i stedet for at virke resocialiserende virker skadeligt på den indsatte, og vi er i SF enige i, at man bør stræbe efter at få så få personer som muligt anbragt i fængsel. Vi synes ikke, at den placering, vi har på den vesteuropæiske skala over, hvordan man fængselsdømmer, er særlig flatterende for Danmark; vi ligger efter SFs opfattelse alt for højt på den.

Et par enkelte bemærkninger mere om B 73. Jeg kender også godt den historie fra Nordjylland, hvor man brugte bortvisning fra et bestemt område som sanktion. Jeg synes nu ikke rigtig, at den passer til danske forhold. Det er lidt for let at rejse fra Hobro til Hjørring til, at man rigtig kan opretholde kontrollen med, om det unge menneske nu også bliver dér, hvor han er blevet sendt hen. Så jeg ved ikke, om den sanktion kan anvendes i større skala, end den allerede er blevet anvendt og bliver anvendt. Jeg tror i hvert fald ikke på, at det er fremtiden. Jeg vil også godt sætte et spørgsmålstegn ved familieplejen for ældre misbrugere og lovovertredere som en heldig sanktion; jeg ved det ikke, men det er nogle af de ting, vi godt vil diskutere, og som vi ikke er helt sikre på.

Derimod har jeg også gjort mig til talskvinde for det, jeg kaldte en fængselslov, det, VS kalder en straffuldbyrdelseslov. Jeg kan godt se betænkelighederne ved det, for samtidig med, at en fast lovtekst selvfølgelig giver nogle rammer, som er letgenkendelige og giver en retssikkerhedsopfattelse, så skal vi jo også passe på, at en sådan lov ikke formindsker mulighederne for eksperimenter. Vi ved jo godt, at der foregår eksperimenter i mange af vore anstalter, også eksperimenter, der